

[Jes Schmidt]

projekter, som det sønderjyske erhvervsliv, som landsdelen i det hele var særlig interesseret i. Derfor overrasker det mig selvfølgelig ikke, at han ikke har forståelse for, hvad erhvervslivet i dag mener om broprojektet.

Jeg kan kun håbe, at man indtager et andet standpunkt i den afgørelse, som grænselandet venter på, nemlig Padborg frilager, som også hænger sammen med dette problemkompleks.

Til slut vil jeg gerne med formandens tilladelse citere endnu en gang, hvad De sønderjyske Handelsstandsforeninger erklærer. De siger:

»Erhvervslivet i den tysk-danske grænseregion appellerer derfor til de ansvarlige politikere om endnu en gang at overveje denne vidtrækkende beslutning. Med udskydelse af brobygningen på ubestemt tid er det vor opfattelse at man har forspildt chancen for at fremme den erhvervsmæssige udvikling i det perifere dansk-tyske grænseområde ved Skandinavien's grænse til Det europæiske Fællesskab.«

Til slut en lille bemærkning til hr. Ib Nørland, som jeg takker for tilslutning til CDs dagsorden. Med hensyn til at tage et nyt standpunkt kan man måske sige, at man har et standpunkt, indtil centralen signalerer et nyt.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 16.35.

Mødet udsat kl. 16.05.

Mødet genoptaget kl. 16.35.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Hr. Langsted spurgte, om vi har råd til broen. Det har vi ført en lang debat om i dag, og det har regeringen og hr. Langsteds parti en forskellig opfattelse af. Argumenterne har været fremført, og jeg synes i og for sig ikke, der er nogen grund til at gentage dem.

Så spurgte hr. Langsted, hvad ministeren vil gøre for at hjælpe erhvervslivet i relation til forbindelsen over Store Bælt. Det har jeg også tidligere i dag været inde på. Hr. Langsted efterlyste billigere passage. Dertil vil jeg sige, at hele spørgsmålet om trafikken mel-

lem Øst- og Vestdanmark bør ses i en sammenhæng, også på det takstmæssige område, med de øvrige forbindelser, vi har mellem Øst- og Vestdanmark. Når man taler om, hvad vi kan gøre for at hjælpe erhvervslivet – og her går jeg ud fra at hr. Langsted tænker på takstpolitikken, tænker på flere og hyppigere forbindelser osv. – bliver vi nødt til at anskue tingene i en sammenhæng. Sætter vi taksterne ned på ét område, tror jeg, vi risikerer, at andre forbindelser kommer i en økonomisk vanskelig situation.

Så rejste hr. Langsted spørgsmålet om de teknikere, dvs. de ingeniør- og arkitektfirmaer, som Statsbroen Store Bælt arbejder sammen med. Som jeg også allerede har oplyst i dag, er der tilrettelagt en afviklingsprocedure, og det gælder både for de medarbejdere, som er ansat og arbejder ved Statsbroen Store Bælt, og for de ingeniørfirmaer, der er entereret med. Der opereres med en tidsplan, formentlig frem til 1. april 1979, og spørgsmålet om afskedigelser vil jo have en helt klar sammenhæng hermed, også således at Statsbroen Store Bælt afvikles som sådan, når denne afviklingsprocedure er tilendebragt.

Hr. Langsted spurgte også, om vi har råd til at lade være. Jeg har allerede tidligere fremført regeringens synspunkter i henseende til spørgsmålet om en eventuel udsættelse, men når både hr. Langsted og andre ordførere bruger udtrykket »har vi råd til fortsat at age med stude?«, vil jeg dog gerne gentage, hvad jeg også har sagt i dag. Vi har et trafiksystem mellem Øst- og Vestdanmark, hvad færger angår, som jeg tror mange misunder os. Vel kan der være spidsbelastningsperioder, og der kan opstå ventetid, men hvis vi ser det lidt i et overordnet perspektiv, tror jeg, man må sige, at udtrykket: om vi har råd til fortsat at age med stude, ikke rigtig passer sammen med den trafikpolitiske situation, vi står i helt aktuelt. Der er da ting, der kan rettes og gøres bedre, og lad os diskutere dem, men vi skal bare være klar over, at det koster penge, og derfor må det også naturligvis gøres til genstand for en økonomisk vurdering.

Hr. Melchior spurgte, hvad det kostede, hvor meget det ville belaste statens økonomi osv. Dertil kan jeg svare, at det klart fremgår af min redegørelse, hvad det ville belaste de offentlige udgifter med. Det fremgår også af